

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 235

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 septembrie 1996

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
103.	— Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului....	1-13
475.	— Decret pentru promulgarea Legii fondului cinegetic și a protecției vânatului.....	13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
93.	— Decizie privind constituționalitatea dispozițiilor art. 15 alin. (2) partea finală din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului	13-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA

fondului cinegetic și a protecției vânatului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Animalele sălbatice de interes vânătoresc, cuprinse în anexele nr. 1 și 2, denumite în prezenta lege *vânat*, împreună cu biomurile acestora, constituie fondul cinegetic al României.

Art. 2. — (1) Fondul cinegetic al României, resursă naturală de interes național și internațional, este administrat și gestionat în scopul conservării biodiversității faunei sălbatice, menținerii echilibrului ecologic, exercitării vânătorii și satisfacerii altor cerințe social-economice.

(2) Vânatul este bun public de interes național.

Art. 3. — (1) Fondul cinegetic al României se compune din unități de gospodărire cinegetică, denumite *fonduri de*

vânătoare, constituite pe toate categoriile de teren, indiferent de proprietar, și astfel delimitate încât să asigure o cât mai mare stabilitate vânatului în cuprinsul acestora.

(2) Suprafața unui fond de vânătoare va fi de cel puțin 5.000 ha la câmpie, 7.000 ha la deal și 10.000 ha la munte.

Art. 4. — Gestionarea fondului de vânătoare se atribuie de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură organizațiilor vânătoarești legal constituite din România, afiliate Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, Regiei Naționale a Pădurilor, unităților de cercetare științifică cu profil cinegetic din România, denumite, în sensul prezentei legi, *gestionari ai fondurilor de vânătoare*.

Art. 5. — (1) Organizațiile vânătorești, constituite pe principiul liberei asocieri a vânătorilor, sunt organizații non-profit, au personalitate juridică, patrimoniu distinct și sunt reprezentate la nivel național și internațional de Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România.

(2) Afilierea organizațiilor vânătorești la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România se face potrivit legii și statutului acesteia.

Art. 6. — Exercițarea vânătorii se face în scop recreativ-sportiv, didactic sau de cercetare științifică, urmărindu-se ameliorarea calității vânatului.

CAPITOLUL II

Administrarea și gestionarea fondului cinegetic al României

Art. 7. — (1) Administrarea fondului cinegetic al României se realizează de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(2) În acest scop, în cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, se înființează un organism distinct, specializat în domeniul cinegetic, cu structuri proprii în teritoriu.

Art. 8. — Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură are următoarele atribuții principale în domeniul cinegetic:

a) elaborează strategia privind fondul cinegetic al României;

b) adoptă alte măsuri necesare, în acord cu dispozițiile legale privind activitatea cinegetică;

c) stabilește criteriile de atribuire a dreptului de gestionare a fondurilor de vânatoare, în vederea încheierii contractelor de gestionare de către structurile proprii din teritoriu;

d) stabilește tarifele de atribuire a gestionării fondurilor de vânatoare și nivelul tarifelor minime percepute cetățenilor români și turiștilor străini pentru acțiuni de vânatoare în România;

e) aprobă metodologia de evaluare a efectivelor de vânat și de calcul al cotelor anuale de recoltă;

f) stabilește efectivele optime de vânat și aprobă cotele anuale de recoltă, inclusiv a celor destinate vânătorilor cu turiști străini;

g) modifică, în situații justificate, perioadele legale de vânatoare pentru unele specii de vânat;

h) aprobă propunerile de populare a fondurilor de vânatoare cu specii noi de vânat;

i) stabilește, împreună cu reprezentanții ministerelor de resort, măsurile necesare menținerii echilibrului agrosilvoci-negetic și prevenirii pagubelor cauzate de vânat și, prin vânatoare, culturilor agricole, animalelor domestice și fondului forestier;

j) ține evidența evoluției efectivelor de vânat, a dinamicii recoltelor și statistica trofeelor de vânat medaliabile;

k) asigură, din fondul de protecție a vânatului, special constituit în acest scop, finanțarea acțiunilor de refacere a potențialului cinegetic al unor fonduri de vânatoare;

l) avizează programele de învățământ pentru disciplinele care au ca obiect de studiu vânatul și vânătoria și aprobă programele de cercetare științifică în domeniul cinegetic;

m) controlează activitatea cinegetică la toate nivelurile;

n) organizează direct și coordonează activitatea de combatere a braconajului;

o) organizează sistemul informațional în domeniul cinegetic;

p) avizează încadrarea personalului cu atribuții de pază a fondurilor de vânatoare, pe baza criteriilor tehnico-profesionale;

r) stabilește organizarea, funcționarea și atribuțiile structurilor proprii din teritoriu;

s) avizează, în condițiile legii, înființarea organizațiilor vânătorești;

t) realizează și organizează, împreună cu Ministerul Justiției, atestarea experților tehnici în vânatoare. Atestă, prin structurile proprii din teritoriu, inspectorii voluntari de vânatoare;

u) stabilește rasele de câini admise la vânatoare în România;

v) aprobă propunerile de omologare și de autorizare a armelor și munițiilor care se pot folosi la vânatoare în România;

z) ia orice alte măsuri necesare, în acord cu dispozițiile legale privind activitatea cinegetică;

x) asigură programul colaborărilor internaționale, cu referire specială la sistemul de protecție, de schimburi și dezvoltare cinegetică, la conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa.

Art. 9. — Se înființează Consiliul Național de Vânatoare, organism de avizare și consultare în domeniul cinegetic, pe lângă autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, compus din:

a) președintele Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România;

b) conducătorul organismului de specialitate din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

c) directorul general al Regiei Naționale a Pădurilor;

d) trei reprezentanți ai organizațiilor vânătorești din România, desemnați de Congresul vânătorilor și pescarilor sportivi din România;

e) doi reprezentanți ai organismului de specialitate din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

f) doi reprezentanți ai Regiei Naționale a Pădurilor;

g) un reprezentant al Academiei Române;

h) câte un reprezentant din domeniile: învățământ superior de profil, cercetare cinegetică, agricultură, finanțe, poliție, audio-vizual, justiție și parchet.

Art. 10. — Consiliul Național de Vânatoare are următoarele atribuții:

a) avizează propunerile de acte normative ale organismului specializat în domeniul cinegetic, prevăzut la art. 7 alin. (2), privind:

— strategia în domeniul protecției și dezvoltării fondului cinegetic;

— criteriile de atribuire a dreptului de gestionare a fondurilor de vânatoare;

— modificarea perioadelor de vânatoare a unor specii de vânat;

— rasele de câini admise la vânatoare în România;

— omologarea și autorizarea armelor și munițiilor care se pot folosi la vânatoare în România;

— metodologia de evaluare a efectivelor de vânat, de calcul al efectivelor optime și al cotelor anuale de recoltă; reglementările privind organizarea și practicarea vânătorii;

b) propune măsuri de popularizare și de cunoaștere a activității cinegetice, precum și a strategiei adoptate în scopul menținerii biodiversității faunei cinegetice, păstrării echilibrului ecologic și exercitării raționale a vânătorii;

Art. 11. — (1) Consiliul Național de Vânătoare funcționează pe baza regulamentului propriu de organizare, adoptat prin consensul membrilor săi, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Funcția de membru al Consiliului Național de Vânătoare este onorifică și dă dreptul la indemnizație de transport și la diurnă pentru participarea la ședințe.

(3) Secretariatul tehnic și finanțarea activității Consiliului Național de Vânătoare se asigură de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

Art. 12. — (1) Atribuirea dreptului de gestionare a fondurilor de vânătoare, în sensul prezentei legi, se face de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură prin structurile proprii din teritoriu, prevăzute la art. 7 alin. (2), pe termen de minimum 10 ani, cu respectarea dreptului de preempțiune a fostului gestionar.

(2) Pentru fondurile de vânătoare astfel atribuite se încheie contracte de gestionare.

(3) Fondul cinegetic al României, delimitat în fonduri de vânătoare, se atribuie după cum urmează:

— 30% unităților Regiei Naționale a Pădurilor;

— 68% organizațiilor vânătoarești legal constituite din România;

— 2% pentru protecția fondului genetic al unor specii valoroase de vânat, precum și pentru unitățile de învățământ și de cercetare științifică cu profil cinegetic.

Aceste fonduri de vânătoare vor fi nominalizate de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și care va stabili regulamentul de gestionare a acestora.

(4) Contractele de gestionare se încheie între structurile menționate la art. 7 alin. (2) și gestionarii nominalizați la art. 4.

(5) Fondurile de vânătoare atribuite organizațiilor vânătoarești legal constituite din România și rămase necontractate timp de 6 luni se atribuie Regiei Naționale a Pădurilor.

Art. 13. — Persoanele juridice prevăzute la art. 12 alin. (3), care contractează spre gestionare fonduri de vânătoare, au obligația să asigure realizarea tuturor sarcinilor privind gospodărirea fondurilor de vânătoare și a vânătolui, stabilite prin contractul de gestionare, care va cuprinde următoarele obligații principale:

a) efectuează anual evaluarea efectivelor de vânat în conformitate cu instrucțiunile emise de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură;

b) urmăresc realizarea și menținerea efectivelor de vânat la nivelurile și în structurile optime, stabilite;

c) urmăresc creșterea potențialului biologic al vânatului, prin menținerea sau îmbunătățirea condițiilor naturale de mediu referitoare la: hrană, apă, adăpost și liniște, precum și la cultivarea suprafețelor din fondul forestier, puse la dispoziție în acest scop;

d) realizează și mențin în stare de funcțiune construcțiile, instalațiile și amenajările vânătoarești necesare ocrotirii, îngrijirii și pazei vânatului, precum și exercitării vânătorii;

e) asigură prevenirea pagubelor cauzate de vânat și prin vânătoare culturilor agricole, animalelor domestice și fondului forestier și răspund de pagubele produse acestora, indiferent de forma de proprietate;

f) iau măsuri pentru prevenirea și combaterea epizootiilor la vânat.

Art. 14. — (1) Vânatul dobândit, în limitele cotelor de recoltă aprobate și ale normelor tehnice privind organizarea și practicarea vânătorii, se valorifică de gestionarul fondului de vânătoare, în condițiile legii.

(2) Vânatul găsit mort și carnea lepădate de cervide aparțin gestionarului fondului de vânătoare.

Art. 15. — (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, împreună cu Ministerul Agriculturii și Alimentației vor elabora norme privind protecția culturilor agricole, silvice și a animalelor domestice împotriva pagubelor care pot fi cauzate de vânat.

(2) Răspunderea civilă pentru pagubele cauzate de vânat revine gestionarului fondului de vânătoare și, pentru cele cauzate de vânatul din speciile strict protejate, autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în măsura în care nu și-au îndeplinit obligațiile privind prevenirea și limitarea producerii acestora și numai în condițiile în care deținătorul bunurilor astfel prejudiciate face dovada îndeplinirii obligațiilor ce îi revin pentru paza acestora.

(3) Pentru pagubele produse de vânatul din speciile strict protejate, despăgubirile se suportă, în primul rând, din fondul de protecție a vânatului.

(4) Despăgubirile se stabilesc, în condițiile legii, la cererea persoanei păgubite, depusă în termen de 3 zile de la data când persoana păgubită a constatat producerea pagubei, de către o comisie compusă din: reprezentantul administrației publice locale, împuternicitul gestionarului fondului de vânătoare și persoana păgubită, care încheie în acest scop un act constatator.

(5) În caz de neprezentare a împuternicitului gestionarului fondului de vânătoare, în termen de 48 de ore de la anunțarea sa, constatarea și stabilirea pagubelor se vor putea face de către reprezentantul administrației publice locale, persoana păgubită și în prezența a doi martori.

(6) Litigiile se soluționează de către instanțele judecătorești.

(7) Pagubele cauzate de vânat și prin vânătoare, precum și cuantumul despăgubirilor se expertizează de către experții tehnici de vânătoare.

Art. 16. — (1) Deținătorii, cu orice titlu, ai terenurilor pe care se arondează fonduri de vânătoare, persoane fizice sau juridice, sunt obligați să permită exercitarea vânătorii, aplicarea măsurilor de protecție a vânatului, precum și amplasarea instalațiilor și amenajărilor vânătoarești provizorii, fără ca prin acțiunile respective să se dăuneze folosinței de bază a terenurilor.

(2) Deținătorii terenurilor sunt obligați să ia măsurile prevăzute de lege pentru protecția vânatului și a mediului său de viață și răspund pentru pagubele produse acestuia prin acțiuni ilicite.

(3) Pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), deținătorii terenurilor pe care se arondează fonduri de vânătoare sunt în drept să beneficieze direct, în cazul proprietăților mai mari de 100 ha, și indirect, prin bugetele locale, în cazul proprietăților mai mici de 100 ha, de 25% din cuantumul tarifelor de atribuire a gestionării fondurilor de vânătoare pe anul în curs.

(4) Prin excepție de la prevederile alineatului precedent, Regia Națională a Pădurilor va încasa direct 75% din cuantumul tarifelor de atribuire a gestionării fondurilor de vânătoare, corespunzătoare suprafeței pădurilor statului, asigurând însă, gratuit, pentru hrana vânatului, teren liber de vegetație forestieră, în suprafață de minimum 1 ha la 1.000 ha de pădure, în zona de munte; 2 ha la 1.000 ha de pădure, în zona de deal, și 5 ha la 1.000 ha de pădure, în zona de câmpie.

Art. 17. — (1) Cheltuielile autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, aferente activității cinegetice, sunt suportate de la bugetul de stat și din fondul de protecție a vânatului.

(2) Fondul de protecție a vânatului este constituit din următoarele surse:

a) venituri realizate din atribuirea gestionării fondurilor de vânătoare;

b) despăgubiri pentru daunele aduse fondului cinegetic prin fapte ilicite, în situația în care nu a fost afectată cota de recoltă;

c) donații și sponsorizări;

d) alte venituri.

(3) Fondul de protecție a vânatului se administrează de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și se utilizează pentru:

a) acțiunile de refacere a potențialului biogenic al unor fonduri de vânătoare, combaterea unor epizootii la vânat;

b) organizarea, desfășurarea și stimularea activității de combatere a braconajului;

c) stimularea inspectorilor voluntari de vânătoare;

d) organizarea, desfășurarea și participarea la acțiuni științifice și de reprezentare la nivel național și internațional în domeniul cinegetic;

e) finanțarea unor proiecte, studii și cercetări în domeniul cinegetic;

f) finanțarea unor acțiuni de pregătire profesională în domeniul cinegetic.

CAPITOLUL III

Protecția vânatului

Art. 18. — (1) Gestionarii fondurilor de vânătoare sunt obligați să asigure paza și ocrotirea vânatului.

(2) Ocrotirea și paza vânatului se asigură prin:

a) personal de specialitate;

b) inspectori voluntari de vânătoare.

(3) Personalul prevăzut la alin. (2) lit. a) este dotat, în condițiile legii, cu armament și echipament corespunzător.

(4) Personalul prevăzut la alin. (2) lit. a) și b) este asimilat, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, cu personalul care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității publice.

(5) Numărul personalului de pază a vânatului, prevăzut la alin. (2) lit. a), va fi de cel puțin unu pentru fiecare fond de vânătoare.

Art. 19. — (1) În scopul conservării biodiversității faunei sălbatice, animalele de interes vânătoresc, inclusiv cele prădătoare, se vânează numai în limitele cotei de recoltă aprobate și ale reglementărilor tehnice privind organizarea și practicarea vânătorii, iar pisicile și câinii sălbaticiți sau hoinari se combat fără restricții.

(2) În sensul prezentei legi, se consideră *câini hoinari sau sălbaticiți* și, respectiv, *pisici hoinare sau sălbaticite*, acele animale care nu poartă juleu sau un semn de identificare, se găsesc în fondurile de vânătoare la o distanță mai mare de 200 m de așezările omenești și ai căror deținători, în momentul observării, nu pot fi identificați.

Art. 20. — (1) Pentru protecția și înmulțirea unor specii valoroase de vânat se pot înființa, cu acordul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, crescătorii de vânat, destinate populărilor, în care, prin tehnologii adecvate, se asigură păstrarea caracterului sălbatic și adaptabilitatea acestuia la condițiile de mediu natural.

(2) Crescătorii de vânat, a căror producție este destinată exclusiv consumului, se înființează cu aprobarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 21. — Popularea cu specii noi de vânat a fondurilor de vânătoare se face în baza unor studii și cercetări de

specialitate, aprobate de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

Art. 22. — (1) Capturarea vânatului viu pentru repopulări este admisă, în limitele cotei de recoltă aprobate și a reglementărilor tehnice privind organizarea și practicarea vânătorii, prin metode care nu vatămă animalul capturat și numai sub directă îndrumare a personalului de specialitate.

(2) Capturarea vânatului în scop de cercetare științifică și pentru repopulări se poate face și în perioadele în care vânătoarea este interzisă sau asupra speciilor strict protejate, cu aprobarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 23. — În scopul ocrotirii și gospodăririi raționale a vânatului se interzic:

a) popularea fondurilor de vânătoare cu vânat bolnav, debil, degenerat sau din crescătoriile de vânat destinate exclusiv consumului;

b) tulburarea în mod nejustificat a liniștii vânatului în perioadele de înmulțire și de creștere a puilor;

c) pășunatul în pădurile statului, precum și înființarea, întreținerea și recoltarea culturilor agricole fără asigurarea protecției vânatului;

d) ținerea în captivitate a animalelor sălbatice, precum și înființarea de crescătorii de vânat și complexe de vânătoare, inclusiv de interes comercial, fără autorizare din partea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

e) distrugerea sau degradarea instalațiilor vânătoarești de orice fel, a tăblițelor indicatoare și a culturilor pentru vânat;

f) lăsarea liberă sau purtarea, pe fondurile de vânătoare, a câinilor, inclusiv a celor de pază și agrement, altfel decât în lesă, nevaccinați și nedehelmintizați;

g) însoțirea turmelor și cirezilor, pe fondurile de vânătoare, de câini, fără juleu reglementat de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, nevaccinați, nedehelmintizați și în număr mai mare de trei în zona de munte, de doi în zona de deal și de unu la câmpie;

h) mutarea, distrugerea sau sustragerea momelilor, nadelor și hranei destinate vânatului;

i) arderea stufului, tufărișurilor și miriștilor fără avizarea scrisă prealabilă a gestionarului fondului de vânătoare;

j) deteriorarea cuiburilor sau culegerea ouălor păsărilor sălbatice;

k) însușirea, fără acordul persoanei juridice care gestionează fondul de vânătoare, a vânatului găsit mort, accidentat sau bolnav și a coarnelor lepădate de cervide;

l) naturalizarea animalelor sălbatice aflate sub protecție sau strict protejate ori naturalizarea în scop de comercializare sau de prestare de servicii a acestora, fără autorizarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

m) scoaterea din țară a trofeelor de vânat medaliabile, fără aprobarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, și a celorlalte trofee, fără documente legale de proveniență, fără fișă de evaluare sau alte documente prevăzute în convențiile internaționale;

n) depozitarea în teren sau utilizarea în combaterea dăunătorilor vegetali și animalii ai culturilor agricole și silvice a substanțelor chimice toxice pentru vânat, fără luarea măsurilor de protecție a acestuia;

o) lăsarea în libertate, în scopul sălbăticității, a păsărilor și animalelor domestice;

p) producerea, procurarea, comercializarea și deținerea curselor de orice fel destinate capturării sau uciderii vânatului, fără aprobarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

CAPITOLUL IV

Exercitarea vânătorii

Art. 24. — (1) Prin *vânătoare*, ca acțiune, se înțelege căutarea, stârnirea, urmărirea, hăituirea, rănirea, uciderea sau capturarea vânatului sau orice altă activitate care are ca scop dobândirea acestuia.

(2) Vânătoarea este permisă la speciile de vânat, în condițiile, în locurile, în perioadele și cu mijloacele stabilite potrivit prezentei legi.

(3) În situații de excepție, motivate de menținerea biodiversității faunei sălbatice și păstrarea echilibrului ecologic, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură poate stabili restricția sau extinderea perioadei de vânătoare la unele specii de vânat.

Art. 25. — (1) Vânătoarea se exercită numai de către vânători, posesori de permise de vânătoare, vizate anual, și de autorizații eliberate de gestionarul fondului de vânătoare, în limitele cotei de recoltă și a reglementărilor tehnice privind organizarea și practicarea vânătorii.

(2) Prin excepție de la prevederile alineatului precedent, pot exercita vânătoarea, numai pe bază de autorizații de vânătoare eliberate de gestionarul fondului de vânătoare, următoarele categorii de persoane:

a) elevii și studenții din unitățile de învățământ abilitate, în care se studiază în cadrul programului de instruire, ca disciplină, vânatul și vânătoarea și numai pe fondurile de vânătoare destinate acestui scop;

b) personalul tehnic de specialitate, angajat al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, al Regiei Naționale a Pădurilor, al Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România și al gestionarilor fondurilor de vânătoare, dar numai în limita atribuțiilor de serviciu;

c) cetățenii străini, care fac dovada calității de vânător în țara de domiciliu, ca invitați, pe bază de reciprocitate, sau contra cost, și sub răspunderea directă a gestionarului fondului de vânătoare, dar numai în limita a 30% din cota de recoltă aprobată pentru sezonul de vânătoare.

Art. 26. — (1) Permisele de vânătoare se eliberează de către organizațiile vânătoarești, legal constituite, solicitanților cu cetățenie română și rezidenților în România care au împlinit vârsta de 18 ani, au efectuat un an stagiatură și au absolvit examenul de vânător, susținut în fața unei comisii de examinare, constituită la nivel județean, la data stabilită anual de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(2) Din comisia de examinare fac parte doi reprezentanți ai autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, doi reprezentanți ai Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România și un reprezentant al instituțiilor de învățământ superior de specialitate.

(3) Examenele se organizează anual, în condițiile stabilite potrivit prezentei legi.

(4) Permisul de vânătoare nu poate fi obținut de persoanele care, potrivit legii, nu au dreptul la permis de port-armă și nici de cele care, în ultimii 3 ani, au fost sancționate pentru săvârșirea vreunei contravenții prevăzute de prezenta lege.

(5) Permisul de vânătoare se va retrage și se va anula persoanelor care, după obținerea acestuia, se constată că se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la alin. (4), precum și persoanelor care refuză să se legitimeze la cererea personalului cu atribuții legale să constate contravenții și infracțiuni în domeniul cinegetic sau care se sustrag controlului acestuia. Retragerea și anularea

permisului de vânătoare se aduc la cunoștința organizațiilor vânătoarești legal constituite, din România, interesate prin publicarea oficială a listelor acestora.

(6) Formularele permiselor de vânătoare sunt documente cu regim special, emise și înseriate de către Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, conform modelului și reglementărilor emise de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și puse la dispoziția organizațiilor vânătoarești legal constituite.

Art. 27. — (1) Formularele autorizațiilor individuale sau colective de vânătoare sunt documente cu regim special, emise și înseriate de către Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România și, respectiv, de Regia Națională a Pădurilor, conform modelului și reglementărilor emise de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) pot fi obținute și folosite de gestionarii fondurilor de vânătoare, în condițiile stabilite prin reglementările referitoare la organizarea și practicarea vânătorii, elaborate de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

Art. 28. — În rezervațiile cinegetice naturale, vânătoarea și capturarea unor specii de vânat, în scopul ameliorării sau reducerii efectivelor acestora, se pot face și în perioadele în care vânătoarea este interzisă, prin mijloace interzise sau asupra speciilor strict protejate, cu aprobarea expresă a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 29. — (1) Mistreții și vulpile care produc pagube, după caz, culturilor agricole, silvice, animalelor domestice sau altor specii de vânat se pot vâna la pândă și în afara perioadei legale de vânătoare, pe baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Urșii, râșii, lupii, vidrele, nurcile și hamsterii se pot vâna numai cu aprobarea și în condițiile stabilite de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, în conformitate cu prevederile convențiilor internaționale la care România este parte.

Art. 30. — Vânatul împușcat sau capturat se transportă numai însoțit de documentele legale de proveniență și de alte documente prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 31. — (1) În afara perioadei legale de vânătoare, vânzarea, cumpărarea și transportul vânatului aflat sub protecție sunt interzise.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) vânatul congelat în sezonul de vânătoare, precum și cel împușcat în condițiile art. 28 și 29.

Art. 32. — În scopul exercitării vânătorii în condiții de etică vânătoarească și de protecție a vânatului, sunt interzise:

a) nerealizarea sau depășirea cotei de recoltă aprobate, fără motive justificate;

b) vânătoarea pe alt fond de vânătoare decât cel pe care vânătorul este autorizat să vâneze;

c) urmărirea vânatului rănit pe alt fond de vânătoare, fără acordul gestionarului acestuia, ori trecerea pe un asemenea fond cu arma de vânătoare neînchisă în toc;

d) utilizarea stegulețelor și gardurilor pentru dirijat vânatul, precum și a detectoarelor de animale;

e) vânătoarea cerbilor, căpriorilor, caprelor negre, muflonilor, mistreților și urșilor, prin utilizarea altor cartușe decât a celor cu proiectile unice, a căror mărime este prevăzută prin reglementările tehnice emise de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură;

f) vânarea iepurilor, fazanilor sau potârnicilor la hrănitori ori în timpul de la apusul soarelui până cu o oră înainte de răsărit;

g) vânarea cerbilor, căpriorilor și caprelor negre la hrănitori, la sărării, la goană sau cu câini gonitori;

h) vânarea urșilor la bârlog ori din observatoare complet închise;

i) vânarea păsărilor de baltă în apropierea gurilor de apă, pe timp de îngheț global, precum și vânarea puilor nezburători ai acestora;

j) vânarea cu alți câini decât cu cei din rasele admise la vânătoare de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și autorizați de gestionarul fondului de vânătoare;

k) folosirea la vânătoare a armelor automate, a armelor semiautomate cu mai mult de două cartușe în magazie, a celor care nu produc zgomot, a celor cu percuție pe ramă, precum și a altor arme și muniții care nu sunt omologate și autorizate pentru vânătoare în România de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură;

l) utilizarea animalelor vii, orbite sau mutilate, ca atrape, precum și a înregistratoarelor de sunet;

m) utilizarea surselor luminoase artificiale, a dispozitivelor pentru iluminarea țintelor, a dispozitivelor de ochire cuprinzând convertizoare sau amplificatoare electronice de imagine pentru tirul de noapte, a oglinzilor și a altor obiecte orbitoare;

n) urmărirea vânatului și exercitarea vânătorii din autovehicule;

o) gazarea și afumarea vizuinilor, fără aprobarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

p) utilizarea momelilor otrăvitoare sau tranchilizante și odorivectorilor, fără aprobarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

r) comercializarea, de către persoane fizice, a vânatului sau a trofeelor de vânătoare;

s) fabricarea, comercializarea, deținerea și utilizarea pentru vânătoare a alicelor cu diametrul mai mare de 5 mm;

t) utilizarea curentului electric, aparaturii electronice capabile săucidă, explozibililor, curselor și capcanelor de orice fel, otrăvurilor, narcoticelor și armelor neomologate pentru vânătoare în România.

CAPITOLUL V

Răspunderi și sancțiuni

Art. 33. — Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea, după caz, disciplinară, contravențională, civilă sau penală.

Art. 34. — (1) Constituie infracțiune de braconaj și se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 3 ani sau cu amendă de la 5.000.000 lei la 25.000.000 lei căutarea, urmărirea, hăituirea, uciderea, rănirea sau capturarea vânatului sau orice altă activitate având drept scop dobândirea acestuia, dacă fapta a fost săvârșită:

a) fără permis de vânătoare și autorizație legală sau, după caz, fără autorizație legală;

b) asupra animalelor a căror vânare este interzisă sau în perioade în care, potrivit legii, vânarea lor nu este permisă;

c) noaptea, prin utilizarea autovehiculelor și farurilor sau dispozitivelor care permit ochirea și tragerea pe întuneric;

d) prin utilizarea curentului electric, explozibililor, otrăvurilor, narcoticelor, aparaturii electronice, a capcanelor care pun în pericol viața oamenilor și a animalelor, a armelor,

altfel decât ținute în mână, și a altor arme decât cele omologate pentru vânătoare în România.

(2) Faptele prevăzute la alineatul precedent se pedepesc cu închisoare de la 2 ani la 5 ani, dacă au fost săvârșite:

a) în timpul nopții, cu excepția speciilor de vânat la care vânătoreea este permisă și în asemenea condiții;

b) de două sau mai multe persoane împreună;

c) de o persoană cu atribuții de serviciu sau atribuții publice în domeniul vânătorii, precum și de reprezentanții persoanelor juridice care au în obiectul de activitate ocrotirea vânatului sau vânătoreea.

Art. 35. — (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 2 ani sau cu amendă de la 5.000.000 lei la 15.000.000 lei:

a) scoaterea din țară a trofeelor de vânat sau a vânatului viu, fără respectarea dispozițiilor legale;

b) eliberarea și folosirea permiselor sau a autorizațiilor de vânătoare, în alte condiții decât cele prevăzute la art. 26 și 27.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 36. — (1) Bunurile care au servit sau care au fost destinate să servească la săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 34 se confiscă.

(2) Trofeele de vânat și vânatul care fac obiectul infracțiunilor prevăzute la art. 34 și 35 se confiscă.

Art. 37. — (1) Permisul de vânătoare al celui care a săvârșit una dintre faptele prevăzute la art. 34 și 35 se retrage și se anulează, în condițiile legii, de către unitatea care l-a eliberat.

(2) Agentul constatator este obligat, în asemenea cazuri, să rețină permisul de vânătoare al infractorului și să-l transmită imediat unității care l-a eliberat.

Art. 38. — Constatarea faptelor ce constituie infracțiunile prevăzute la art. 34 și 35 se face în afara organelor de urmărire penală și de către personalul organismului specializat prevăzut la art. 7 alin. (2), de către personalul salariat, cu atribuții de ocrotire a vânatului, al persoanelor juridice care gestionează fonduri de vânătoare, precum și de alt personal de specialitate împuternicit în acest scop de către conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 39. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, sunt considerate infracțiuni și se sancționează după cum urmează:

a) încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 16 alin. (1) și (2), cu amendă de la 240.000 lei la 500.000 lei;

b) încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 23 lit. a), b), c), e), f), g), i), j), k), o), p) și la art. 32 lit. j), cu amendă de la 400.000 lei la 1.500.000 lei;

c) încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 23 lit. h), n) și la art. 32 lit. c), e), f), g), h), i), l), n), o), cu amendă de la 1.000.000 lei la 4.000.000 lei;

d) încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 23 lit. d), l), la art. 30, art. 31 alin. (1) și la art. 32 lit. a), b), d), r) și s), cu amendă de la 2.000.000 lei la 5.000.000 lei.

(2) În toate cazurile, permisul de vânătoare al celui care a săvârșit una dintre faptele prevăzute la alin. (1) va fi reținut de către agentul constatator și va fi transmis imediat unității care l-a emis.

(3) Cuantumul amenzilor prevăzute la art. 34, 35 și 39 și al despăgubirilor se reactualizează prin hotărâri ale Guvernului.

Art. 40. — (1) Constatarea faptelor ce constituie contravențiile prevăzute la art. 39 se face, în afara personalului de specialitate menționat la art. 38, de ofițerii și subofițerii de poliție.

(2) O dată cu constatarea contravenției, agentul constator aplică și amenda.

Art. 41. — (1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a amenzii se poate face plângere, în termen de 15 zile de la data comunicării.

(2) Plângerea se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția.

Art. 42. — (1) Persoanele împuternicite să constate infracțiunile prevăzute la art. 34 și 35, precum și contravențiile prevăzute la art. 39, sunt asimilate, în exercitarea atribuțiilor ce decurg din împuternicire, personalului care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității publice.

(2) Procesele-verbale încheiate de persoanele prevăzute la alin. (1) se trimit, în cazul infracțiunilor, în termen de maximum 30 de zile, organelor de urmărire penală, iar în cazul contravențiilor, unității de care aparține agentul constator.

Art. 43. — Contravențiilor prevăzute la art. 39 le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, în măsura în care prezenta lege nu dispune altfel.

Art. 44. — (1) Cuantumul despăgubirilor pentru pagubele cauzate prin fapte ce constituie infracțiuni sau contravenții, în sensul prezentei legi, se stabilește potrivit anexelor nr. 1 și 2.

(2) Despăgubirile pentru daunele produse fondului cinegetic se încasează de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și de către gestionarii fondurilor de vânatoare, precum și prin intermediul direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București și revin autorității publice centrale care răspunde de silvicultură sau, după caz, gestionarilor fondurilor de vânatoare.

(3) Despăgubirile încasate se utilizează potrivit prevederilor art. 17 alin. (3).

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 45. — Animalele sălbatice din grădinile zoologice, cele deținute sau folosite legal în scopuri artistice, precum și cele din crescătoriile de vânat autorizate nu sunt supuse dispozițiilor prezentei legi.

Art. 46. — Delimitarea fondului cinegetic al României în fonduri de vânatoare sau reactualizarea limitelor acestora se face în condițiile prezentei legi de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, cu respectarea principiului continuității.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 27 iunie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

VALER SUIAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 iunie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

București, 23 septembrie 1996.

Nr. 103.

Art. 47. — (1) Atribuirea gestiunii fondurilor de vânatoare se face în maximum 2 ani de la publicarea în Monitorul Oficial al României a prezentei legi.

(2) Contractele de dare în folosință a fondurilor de vânatoare, încheiate în baza Legii nr. 26/1976 privind economia vânatului și vânatoarea, rămân valabile până la încheierea contractelor de gestionare a fondurilor de vânatoare cu persoanele juridice cărora li s-a atribuit gestionarea fondurilor de vânatoare respective, în baza prezentei legi, dar nu mai mult de 2 ani.

(3) Bunurile patrimoniale ale vechilor deținători, existente pe fondurile de vânatoare, se pot prelua, prin cumpărare, de noii deținători, pe baza protocoalelor încheiate în acest scop, în condițiile stabilite între părți.

Art. 48. — Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România își va adapta statutul propriu la prevederile prezentei legi, dar nu mai târziu de un an de la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României.

Art. 49. — Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură poate aviza utilizarea pentru ocrotirea vânatului și paza fondurilor de vânatoare, în afara specialiștilor în domeniul cinegetic, și a altor persoane, cu condiția ca acestea să promoveze un examen de specialitate.

Art. 50. — (1) În scopul administrării și gestionării fondului cinegetic într-o concepție unitară, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură va elabora și va aproba, în condițiile prezentei legi, regulamente, instrucțiuni și reglementări tehnice.

(2) Actualele regulamente, instrucțiuni și norme tehnice privind vânatul și vânatoarea, emise în baza Legii nr. 26/1976, rămân valabile până la înlocuirea acestora, dar nu mai târziu de 2 ani de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României.

Art. 51. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 52. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe aceeași dată, Legea nr. 26/1976 privind economia vânatului și vânatoarea, publicată în Buletinul Oficial nr. 99 din 12 noiembrie 1976, art. 7 din Legea nr. 81/1993 privind determinarea despăgubirilor în cazul unor pagube produse fondului forestier, vegetației forestiere din afara fondului forestier situate pe terenurile proprietate publică și privată și economiei vânatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 29 noiembrie 1993, art. 12 pct. 3, pct. 7 lit. a), b), c), pct. 14 lit. a), b), c), pct. 22 lit. a), b), c), pct. 23 și 24 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 7 decembrie 1993, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi, se abrogă.

FAUNA SĂLBATICĂ
de interes vânătoresc la care vânarea este permisă

Perioadele de vânare și cuantumul despăgubirilor în cazul unor fapte ilicite

Nr. crt.	Denumirea speciei	Perioada de vânare	Despăgubiri, în lei, în perioada	
			Admisă	Interzisă
1	2	3	4	5
A. MAMIFERE				
1.	Bizamul (<i>Ondatra zibethica</i>)	1 octombrie—15 aprilie	25.000	50.000
2.	Capra neagră (<i>Rupicapra rupicapra</i>)	15 septembrie—15 decembrie	500.000	1.000.000
3.	Căpriorul (<i>Capreolus capreolus</i>)		250.000	500.000
	— mascul	1 iunie—15 septembrie		
	— femelă	1 septembrie—15 februarie		
4.	Cerbul comun (<i>Cervus elaphus</i>)		1.000.000	2.000.000
	— mascul	1 septembrie—15 decembrie		
	— femelă	1 septembrie—15 februarie		
5.	Cerbul lopătar (<i>Dama dama</i>)		300.000	600.000
	— mascul	1 septembrie—15 decembrie		
	— femelă	1 septembrie—15 februarie		
6.	Câinele enot (<i>Nyctereutes procyonoides</i>)	15 septembrie—31 martie	25.000	50.000
7.	Dihorul comun (<i>Putorius putorius</i>)	15 septembrie—31 martie	25.000	50.000
8.	Dihorul pestriț (<i>Vormela peregusna euxina</i>)	15 septembrie—31 martie	25.000	50.000
9.	Dihorul de stepă (<i>Putorius eversmani</i>)	15 septembrie—31 martie	25.000	50.000
10.	Hermelina (<i>Mustela erminea</i>)	15 septembrie—31 martie	25.000	50.000
11.	Iepurele de câmp (<i>Lepus europaeus</i>)	1 noiembrie—31 ianuarie	100.000	200.000
12.	Iepurele de vizuină (<i>Oryctolagus cuniculus</i>)	1 noiembrie—15 februarie	100.000	200.000
13.	Jderul de copac (<i>Martes martes</i>)	15 septembrie—31 martie	100.000	200.000
14.	Jderul de piatră (<i>Martes foina</i>)	15 septembrie—31 martie	100.000	200.000
15.	Marmota (<i>Marmota marmota</i>)	15 septembrie—15 octombrie	250.000	500.000
16.	Mistrețul (<i>Sus scrofa</i>)	1 august—15 februarie	300.000	600.000
17.	Muflonul (<i>Ovis aries musimon</i>)	15 septembrie—15 decembrie	250.000	500.000
18.	Nevăstuica (<i>Mustela nivalis</i>)	15 septembrie—31 martie	25.000	50.000
19.	Nurca americană (<i>Mustela vison</i>)	15 septembrie—31 martie	50.000	100.000
20.	Nutria (<i>Myocastor coypus</i>)	1 octombrie—15 aprilie	100.000	200.000
21.	Râsul (<i>Lynx lynx</i>)	15 septembrie—31 martie	250.000	500.000
22.	Șacalul (<i>Canis aureus</i>)	15 septembrie—31 martie	25.000	50.000
23.	Veverița (<i>Sciurus vulgaris</i>)	15 septembrie—31 martie	50.000	100.000
24.	Viezurele (<i>Meles meles</i>)	15 august—15 aprilie	50.000	100.000
25.	Vulpea (<i>Vulpes vulpes</i>)	15 septembrie—31 martie	25.000	50.000

B. PĂSĂRI

1.	Bătăușul (<i>Philomachus pugnax</i>)	1 septembrie—30 aprilie	5.000	10.000
2.	Becatina comună (<i>Gallinago gallinago</i>)	1 septembrie—30 aprilie	5.000	10.000
3.	Becatina mică (<i>Lymnocyptes minimus</i>)	1 septembrie—30 aprilie	5.000	10.000
4.	Cioara grivă (<i>Corvus corone cornix</i>)	tot anul	1.000	—
5.	Cioara grivă sudică (<i>Corvus corone sardonius</i>)	tot anul	1.000	—
6.	Cioara grivă vestică (<i>Corvus corone corone</i>)	tot anul	1.000	—
7.	Cioara de semănătură (<i>Corvus frugilegus</i>)	tot anul	1.000	—
8.	Ciocârlanul (<i>Galerida cristata</i>)	1 august—31 martie	5.000	10.000

1	2	3	4	5
9.	Cocoșul de munte (<i>Tetrao urogallus</i>)	1 aprilie—15 mai	250.000	500.000
10.	Cormoranul mare (<i>Phalacrocorax carbo</i>)	15 august—15 martie	5.000	10.000
11.	Coțofana (<i>Pica pica</i>)	tot anul	1.000	—
12.	Eiderul (<i>Somateria mollissima</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
13.	Fazanul (<i>Phasianus colchicus</i>)	1 octombrie—28 februarie	25.000	50.000
14.	Ferestrașul mare (<i>Mergus merganser</i>)	1 septembrie—30 aprilie	5.000	10.000
15.	Ferestrașul moțat (<i>Mergus serrator</i>)	1 septembrie—30 aprilie	5.000	
16.	Gaița (<i>Garrulus glandarius</i>)	tot anul	1.000	2.000
17.	Găinușa de baltă (<i>Gallinula chloropus</i>)	15 august—15 martie	5.000	10.000
18.	Gâsca de semănătură (<i>Anser fabalis fabalis</i>)	15 august—28 februarie	20.000	40.000
19.	Gâsca de semănătură mică (<i>Anser fabalis rossicus</i>)	15 august—28 februarie	20.000	40.000
20.	Gâsca cu cioc scurt (<i>Anser fabalis brachyrhynchus</i>)	15 august—28 februarie	20.000	40.000
21.	Gâsca de vară (<i>Anser anser rubrirostris</i>)	15 august—28 februarie	20.000	40.000
22.	Gâsca neagră (<i>Branta bernicla</i>)	15 august—28 februarie	20.000	40.000
23.	Gârlița mare (<i>Anser albifrons</i>)	15 august—28 februarie	20.000	40.000
24.	Graurul comun (<i>Sturnus vulgaris</i>)	1 august—31 martie	5.000	10.000
25.	Graurul dobrogean (<i>Sturnus vulgaris balcanicus</i>)	1 august—31 martie	5.000	10.000
26.	Guguștiucul (<i>Streptopelia decaocto</i>)	1 august—31 martie	5.000	10.000
27.	Ierunca (<i>Tetrastes bonasia</i>)	15 septembrie—15 decembrie	20.000	40.000
28.	Lișița (<i>Fulica atra</i>)	15 august—15 martie	7.500	15.000
29.	Nagățul (<i>Vanellus vanellus</i>)	15 august—15 martie	7.500	15.000
30.	Porumbelul gulerat (<i>Columba palumbus</i>)	1 august—31 martie	7.500	15.000
31.	Porumbelul de scorbură (<i>Columba oenas</i>)	1 august—31 martie	7.500	15.000
32.	Potârnichea (<i>Perdix perdix</i>)	15 octombrie—31 decembrie	10.000	20.000
33.	Prepelița (<i>Coturnix coturnix</i>)	15 august—15 noiembrie	7.500	15.000
34.	Rața mare (<i>Anas platyrhynchos</i>)	15 august—28 februarie	10.000	20.000
35.	Rața mică (<i>Anas crecca</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
36.	Rața pestriță (<i>Anas strepera</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
37.	Rața fluierătoare (<i>Anas penelope</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
38.	Rața sulițar (<i>Anas acuta</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
39.	Rața cărâitoare (<i>Anas querquedula</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
40.	Rața cu cap castaniu (<i>Aythya ferina</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
41.	Rața moțată (<i>Aythya fuligula</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
42.	Rața roșie (<i>Aythya nyroca</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
43.	Rața cu cap negru (<i>Aythya marila</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
44.	Rața sunătoare (<i>Bucephala clangula</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
45.	Rața cu ciuf (<i>Netta rufina</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
46.	Rața de ghețuri (<i>Clangula hyemalis</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
47.	Rața lingurar (<i>Anas clypeata</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
48.	Rața catifelată (<i>Melanitta fusca</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
49.	Rața neagră (<i>Melanitta nigra</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
50.	Sitarul de pădure (<i>Scolapax rusticola</i>)	1 septembrie—30 aprilie	10.000	20.000
51.	Sitarul de mal (<i>Limosa limosa</i>)	1 septembrie—30 aprilie	10.000	20.000
52.	Stăncuța (<i>Corvus monedula</i>)	1 august—31 martie	5.000	10.000
53.	Sturzul de vâsc (<i>Turdus viscivorus</i>)	1 august—31 martie	5.000	10.000
54.	Sturzul cântător (<i>Turdus philomelos</i>)	1 august—31 martie	5.000	10.000
55.	Sturzul de vii (<i>Turdus iliacus</i>)	1 august—31 martie	5.000	10.000
56.	Sturzul de iarnă (<i>Turdus pilaris</i>)	1 august—31 martie	5.000	10.000
57.	Stârcul cenușiu (<i>Ardea cinerea</i>)	1 august—31 martie	5.000	10.000
58.	Țigănușul (<i>Plegadis falcinellus</i>)	15 august—15 martie	10.000	20.000
59.	Turturica (<i>Streptopelia turtur</i>)	1 august—31 martie	7.500	15.000

**MAMIFERE DE INTERES VÂNĂTORESC
și păsări din fauna sălbatică la care vânarea este interzisă
și cuantumul despăgubirilor în cazul unor fapte ilicite**

Nr. crt.	Denumirea speciei	Despăgubiri, în lei
1	2	3
A. MAMIFERE		
1.	Elanul (<i>Alces alces</i>)	3.000.000
2.	Hamsterul/Hârciogul (<i>Cricetus cricetus</i>)	50.000
3.	Lupul (<i>Canis Lupus</i>)	200.000
4.	Nurca (<i>Lutreola lutreola</i>)	100.000
5.	Pisica sălbatică (<i>Felix silvestris</i>)	100.000
6.	Ursul (<i>Ursus arctos</i>)	2.000.000
7.	Vidra (<i>Lutra lutra</i>)	500.000
8.	Zimbrul (<i>Bison bonasus</i>)	5.000.000
B. PĂSĂRI		
1.	Acvila-de-câmp (<i>Aquila heliaca</i>)	500.000
2.	Acvila-de-munte (<i>Aquila chrysaetos</i>)	500.000
3.	Acvila-de-stepă (<i>Aquila rapax orientalis</i>)	300.000
4.	Acvila-mică (<i>Hieraaetus pennatus</i>)	300.000
5.	Acvila-țipătoare-mică (<i>Aquila pomarina</i>)	300.000
6.	Acvila-țipătoare-mare (<i>Aquila clanga</i>)	300.000
7.	Acvila-porumbacă (<i>Hieraaetus fasciatus</i>)	300.000
8.	Alunarul (<i>Nucifraga caryocatactes</i>)	25.000
9.	Aușelul (<i>Regulus sp.</i>)	10.000
10.	Avozeta (<i>Recurvirostra avozetta</i>)	25.000
11.	Barza-albă (<i>Ciconia ciconia</i>)	100.000
12.	Barza-neagră (<i>Ciconia nigra</i>)	100.000
13.	Becațina-mare (<i>Gallinago media</i>)	10.000
14.	Boicușul (<i>Remiz sp.</i>)	10.000
15.	Brumărița (<i>Prunella sp.</i>)	10.000
16.	Buful (<i>Bubo bubo</i>)	100.000
17.	Buhaiul-de-baltă (<i>Botaurus stellaris</i>)	25.000
18.	Caprimulgul (<i>Caprimulgus sp.</i>)	25.000
19.	Călifarul-alb (<i>Tadorna tadorna</i>)	100.000
20.	Călifarul-roșu (<i>Tadorna ferruginea</i>)	100.000
21.	Chira (<i>Sterna sp.</i>)	15.000
22.	Chirighița (<i>Chlidonias sp.</i>)	15.000
23.	Cinghița-de-iarnă (<i>Montifringilla nivalis</i>)	15.000
24.	Cinteza (<i>Fringilla sp.</i>)	10.000
25.	Ciocănițoarea (<i>Dendrocopos sp.</i> ; <i>Picoides sp.</i> ; <i>Drycopus sp.</i>)	25.000
26.	Ciocârlia (<i>Lullula sp.</i> ; <i>Melanocorypha sp.</i> ; <i>Alauda sp.</i> ; <i>Calandrella sp.</i>)	10.000
27.	Ciovlica (<i>Glareola sp.</i>)	25.000
28.	Ciuful (<i>Asio sp.</i>)	25.000
29.	Ciuhurezul (<i>Surnia ulula</i>)	25.000
30.	Ciușca (<i>Glaucidium passerinum</i>)	25.000
31.	Ciușul (<i>Otus scops</i>)	25.000

1	2	3
32.	Cocorul-mare (<i>Grus grus</i>)	250.000
33.	Cocorul-mic (<i>Anthropoides virgo</i>)	250.000
34.	Cocoşul-de-mesteacăn (<i>Lyrurus tetrix</i>)	500.000
35.	Codalbul (<i>Haliaeetus albicilla</i>)	250.000
36.	Codobatura (<i>Motacilla sp.</i>)	10.000
37.	Codroşul (<i>Phoenicurus sp.</i>)	10.000
38.	Cojoaica (<i>Certhia sp.</i>)	10.000
39.	Corbul (<i>Corvus corax</i>)	50.000
40.	Corcodelul (<i>Podiceps sp.</i>)	15.000
41.	Cormoranul-creţ (<i>Phalacrocorax aristotelis</i>)	15.000
42.	Cormoranul-mic (<i>Phalacrocorax pygmaeus</i>)	15.000
43.	Cresteţul (<i>Porzana sp.</i>)	15.000
44.	Cârsteiul-de-baltă (<i>Rallus aquaticus</i>)	15.000
45.	Cârsteiul-de-câmp (<i>Crex crex</i>)	25.000
46.	Cucul (<i>Cuculus canorus</i>)	25.000
47.	Cucuvea (<i>Athene noctua</i>)	50.000
48.	Cufundarul (<i>Gavia artica</i>)	50.000
49.	Cufundarul-guşă-roşie (<i>Gavia stellata</i>)	50.000
50.	Cufundarul-mare (<i>Gavia immer</i>)	50.000
51.	Culicul (<i>Numenius sp.</i>)	25.000
52.	Drepnea (<i>Apus sp.</i>)	10.000
53.	Dropia (<i>Otis tarda</i>)	1.000.000
54.	Dumbrăveanca (<i>Coracias garrulus</i>)	15.000
55.	Egreta-mare (<i>Egretta alba</i>)	50.000
56.	Egreta-mică (<i>Egretta garzetta</i>)	50.000
57.	Ferestraşul-mic (<i>Mergus albellus</i>)	25.000
58.	Fâsa (<i>Anthus sp.</i>)	10.000
59.	Flamingul (<i>Phoenicopterus ruber</i>)	15.000
60.	Fluierarul (<i>Tringa sp.</i>)	10.000
61.	Forfecuţa (<i>Loxia sp.</i>)	10.000
62.	Frunzăriţa (<i>Hippolais sp.</i>)	10.000
63.	Fugaciul (<i>Calidris sp.</i>)	15.000
64.	Furtunarul (<i>Puffinus puffinus</i>)	15.000
65.	Gaia-albă (<i>Elanus caeruleus</i>)	300.000
66.	Gaia-neagră (<i>Milvus migrans</i>)	300.000
67.	Gaia-roşie (<i>Milvus milvus</i>)	300.000
68.	Ghionoia (<i>Picus sp.</i>)	25.000
69.	Gârliţa-mică (<i>Anser erythropus</i>)	40.000
70.	Gâsca-polară (<i>Anser caerulescens</i>)	40.000
71.	Gâsca-de-India (<i>Anser indicus</i>)	40.000
72.	Gâsca-călugăriţă (<i>Branta leucopsis</i>)	40.000
73.	Gâsca-cu-gât-roşu (<i>Branta ruficollis</i>)	50.000
74.	Grangurul (<i>Oriolus oriolus</i>)	25.000
75.	Greleşelul (<i>Locustella sp.</i>)	10.000
76.	Guşă-roşie (<i>Erithacus rubecula</i>)	10.000
77.	Guşă-vânăta (<i>Luscinia sp.</i>)	10.000
78.	Heretele (<i>Circus sp.</i>)	50.000
79.	Huhurezul (<i>Strix sp.</i>)	50.000
80.	Hulubul-de-stepă (<i>Syrhaptes paradoxus</i>)	25.000
81.	Lăcarul (<i>Acrocephalus sp.</i>)	10.000
82.	Lăcustarul (<i>Sturnus roseus</i>)	10.000

1	2	3
83.	Lăstunul (<i>Delichon</i> sp.; <i>Riparia</i> sp.; <i>Hirundo</i> sp.)	10.000
84.	Lebăda-de-iarnă (<i>Cygnus cygnus</i>)	100.000
85.	Lebăda-mică (<i>Cygnus bewickii</i>)	100.000
86.	Lebăda-de-vară (<i>Cygnus olor</i>)	100.000
87.	Lopătarul (<i>Platalea leucorodia</i>)	50.000
88.	Lupul-de-mare (<i>Stercorarius</i> sp.)	25.000
89.	Martinul-cu-trei-degete (<i>Rissa tridactyla</i>)	25.000
90.	Mărăcinarul (<i>Saxicola</i> sp.)	10.000
91.	Mierla-gulerată (<i>Turdus torquatus alpestris</i>)	10.000
92.	Mierla-neagră (<i>Turdus merula</i>)	10.000
93.	Mierla-de-piatră (<i>Monticola saxatilis</i>)	15.000
94.	Minunița (<i>Aegolius funereus</i>)	25.000
95.	Mugurarul (<i>Pyrrhula pyrrhula</i>)	10.000
96.	Muscarul (<i>Ficedula</i> sp.)	10.000
97.	Nagățul-cu-picioare-galbene (<i>Chettusia leucura</i>)	15.000
98.	Nagățul-de-stepă (<i>Vanellus gregarius</i>)	15.000
99.	Nagățul-sudic (<i>Vanellus spinosus</i>)	15.000
100.	Nisiparul (<i>Calidris alba</i>)	15.000
101.	Notatița (<i>Phalaropus</i> sp.)	15.000
102.	Ochiul-boului (<i>Troglodytes troglodytes</i>)	10.000
103.	Pasărea-ogorului (<i>Burhinus oedicephalus</i>)	25.000
104.	Pasărea-omătului (<i>Plectrophenax nivalis</i>)	25.000
105.	Păscărelul-negru (<i>Cinclus</i> sp.)	10.000
106.	Pelicanul (<i>Pelecanus</i> sp.)	100.000
107.	Pescărușul-albastru (<i>Alcedo atthis</i>)	25.000
108.	Pescărița (<i>Hydroprogne</i> sp.; <i>Gelochelidon</i> sp.)	20.000
109.	Pescărușul (<i>Larus</i> sp.)	20.000
110.	Pietrarul (<i>Oenanthe</i> sp.)	15.000
111.	Pietrușul (<i>Arenaria interpres</i>)	15.000
112.	Pitulicea (<i>Phylloscopus</i> sp.)	10.000
113.	Pițigoiiul (<i>Parus</i> sp.)	10.000
114.	Pițigușul (<i>Aegithalos</i> sp.)	10.000
115.	Ploierul (<i>Pluvialis</i> sp.)	15.000
116.	Potârnichea-de-stâncă (<i>Alectoris graeca</i>)	50.000
117.	Presura (<i>Enberiza</i> sp.)	10.000
118.	Prigoria (<i>Merops apiaster</i>)	15.000
119.	Privighetoarea (<i>Lusciniola</i> sp.; <i>Luscinia</i> sp.)	10.000
120.	Prundărașul (<i>Chradrius</i> sp.)	15.000
121.	Pupăza (<i>Upupa epops</i>)	35.000
122.	Rața-cu-cap-alb (<i>Oxyura leucocephala</i>)	50.000
123.	Rândunica (<i>Hirundo</i> sp.)	10.000
124.	Scoicarul (<i>Haematopus ostralegus</i>)	15.000
125.	Sfrânciocul (<i>Lanius</i> sp.)	10.000
126.	Silvia (<i>Sylvia</i> sp.)	10.000
127.	Sitarul-de-mal-nordic (<i>Limosa lapponica</i>)	25.000
128.	Spârcaciul (<i>Otis tetrax</i>)	100.000
129.	Sticletele (<i>Carduelis</i> sp.)	10.000
130.	Stârcul-de-cireadă (<i>Bubuleus ibis</i>)	15.000
131.	Stârcul-galben (<i>Ardeola ralloides</i>)	15.000
132.	Stârcul-de-noapte (<i>Nycticorax nycticorax</i>)	15.000
133.	Stârcul pitic (<i>Ixobrychus minutus</i>)	15.000

1	2	3
134.	Stârcul-roșu (<i>Ardea purpurea</i>)	15.000
135.	Striga (<i>Tyto alba guttata</i>)	50.000
136.	Stufărica (<i>Cettia cetti</i>)	10.000
137.	Șerparul (<i>Circaëtus circaëtus gallicus</i>)	100.000
138.	Șoimul (<i>Falco sp.</i>)	50.000
139.	Șorecarul (<i>Buteo sp.</i>)	50.000
140.	Țicleanul (<i>Sitta europaea</i>)	10.000
141.	Uliganul-pescar (<i>Pandion haliaëtus</i>)	50.000
142.	Uliul (<i>Accipiter sp.</i>)	25.000
143.	Viesparul (<i>Pernis apivorus</i>)	50.000
144.	Vulturul-alb (<i>Neophron percnopterus</i>)	100.000
145.	Vulturul-negru (<i>Aegypius monachus</i>)	1.000.000
146.	Vulturul-sur (<i>Gyps fulvus</i>)	1.000.000
147.	Zăganul (<i>Gypaëtus barbatus</i>)	1.000.000

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii fondului cinegetic
și a protecției vânatului

În temeiul art. 77 alin. (3) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 19 septembrie 1996.
 Nr. 475.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
privind constituționalitatea dispozițiilor art. 15 alin. (2) partea finală
din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului

Curtea Constituțională a fost sesizată, la data de 28 iunie 1996, de către 28 senatori, respectiv de domnii Haydú Menyhért Gábor, Matei Boilă, Tănase-Pavel Tăvală, Florin Buruiană, Ioan-Paul Popescu, Dumitru Călueanu,

Tiberiu Vladislav, Szabó Károly Ferenc, Mihail Buracu, Nistor Bădiceanu, Kozsokár Gábor, Petre Constantin Buchwald, Tiberiu Stefan Incze, Iosif Csabó, Béla Markó, Deneș Sereș, Hosszú Zoltán, Magyari Lajos, Ștefan-Traian

Mocuța, Gheorghe Cătuneanu, Sabin Ivan, Andrei Potcoavă, Ștefan Popa (Ștefan Augustin Doinaș), Ioan Manea, Ioan Lup, Ion Bărbuș, Radu Vasile și Mihail Iurcu, asupra neconstituționalității art. 15 alin. (2) partea finală din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului.

Dispoziția din legea sus-menționată la care se referă sesizarea prevede următoarele: „Răspunderea civilă pentru pagubele cauzate de vânat revine gestionarului fondului de vânătoare și, pentru cele cauzate de vânatul din speciile strict protejate, autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în măsura în care nu și-au îndeplinit obligațiile privind prevenirea și limitarea producerii acestora și numai în condițiile în care deținătorul bunurilor astfel prejudiciate face dovada îndeplinirii obligațiilor ce îi revin pentru paza acestora”.

În sesizare se consideră că partea finală a acestui text de lege, potrivit căreia răspunderea civilă pentru pagubele cauzate de vânat revine gestionarului fondului de vânătoare sau, după caz, autorității centrale din domeniul silviculturii „numai în condițiile în care deținătorul bunurilor astfel prejudiciate face dovada îndeplinirii obligațiilor ce îi revin pentru paza acestora”, este contrară prevederilor art. 41 și art. 135 alin. (1) din Constituție.

În acest sens, se arată că această condiție „îi impune proprietarului să asigure paza eficientă a bunurilor expuse la prejudicierea din partea vânatului”, încălcându-se astfel art. 41 din Constituție care, în legătură cu garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate, nu prevede că „Proprietatea este ocrotită numai dacă proprietarul își îndeplinește obligația de a asigura paza bunurilor sale”.

De asemenea, se consideră că dispozițiile art. 135 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora statul ocrotește proprietatea, implică „repararea justă a pagubelor cauzate prin distrugerea sau deteriorarea bunurilor care formau obiectul proprietății”.

În temeiul art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului spre a comunica punctele lor de vedere.

În punctul său de vedere, președintele Senatului consideră că sesizarea este neîntemeiată, iar dispozițiile art. 15 alin. (2) din lege sunt constituționale, condiționarea despăgubirii de luarea unor măsuri de prevenire, necesare pazei bunurilor, fiind „conformă regulilor generale și fundamentale în materia răspunderii delictuale civile”. Această concluzie este întemeiată pe principiul solidarității sociale, pe „contribuția tuturor la respectarea legii, la prevenirea încălcării ei, la prevenirea faptelor vătămătoare”, pe caracterul coercitiv și reciproc al reflectării raporturilor sociale sub aspect juridic, pe faptul că atât titularul fondului de vânătoare, cât și deținătorul bunurilor „trebuie să concure la realizarea prevenirii producerii de pagube”. De asemenea, se arată că răspunderea privește atât proprietarul, cât și deținătorul

bunurilor ce ar putea suferi degradări, ceea ce corespunde unei orientări moderne în materia răspunderii delictuale, ce se regăsește și „în alte sectoare de activitate socială, în care există interferări de relații, de sarcini și obligații, de interese și, de aici, de obligații”.

În nota prezentată de Camera Deputaților, provenind de la cabinetul președintelui, se arată că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile art. 15 alin. (2) din lege, ce fac obiectul sesizării, „nu instituie o răspundere delictuală, ci una legală, izvorâtă direct din lege”. De aceea se consideră că în speță sunt aplicabile prevederile art. 1.080 din Codul civil „referitoare la obligațiile reale, izvorâte din raportul de vecinătate”. De altfel, prevederile art. 1.001 din Codul civil, invocate în sesizare, nu sunt aplicabile, deoarece gestionarul sau administratorul fondului de vânătoare „nu este nici proprietarul unui animal și nici nu se servește de dânsul”, întrucât, potrivit art. 2 alin. (2) din lege, „Vânatul este bun public de interes național”. Potrivit art. 41 alin. (6) din Constituție, „Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului”, ceea ce implică, având în vedere noua reglementare, sarcina proprietarului de a proteja bunurile sale de acțiunea vânatului. În consecință, „proprietarul care va lăsa vraisește proprietatea sa, la discreția vânatului, nu va beneficia de despăgubiri (...) spre deosebire de alți proprietari care — în raport direct cu diligența de buni proprietari manifestată — le va obține și culege, potrivit dispozițiilor legale”.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată, ținând seama de prevederile art. 41 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate privată sunt stabilite de lege. În acest sens se arată că „prin textul legal atacat în sesizare se consacră implicit ideea potrivit căreia deținătorii unor bunuri aflate în zone în care există vânat au obligația de a lua măsuri destinate pazei acestor bunuri împotriva prejudiciilor ce ar putea fi produse de vânat. În acest context, art. 15 alin. (1) din lege este și mai clar, dispunând că autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, împreună cu Ministerul Agriculturii și Alimentației vor elabora norme privind protecția culturilor agricole, silvice și a animalelor domestice împotriva pagubelor ce pot fi cauzate de vânat”. Constituționalitatea prevederii ce face obiectul sesizării rezultă și din dispozițiile art. 41 alin. (6) din Constituție, potrivit cărora dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și a celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului. Condiționarea obținerii despăgubirilor de dovada îndeplinirii măsurilor impuse de lege pentru paza bunurilor deținătorului de terenuri prejudiciat se consideră că este

„o concretizare a dispoziției constituționale sus-citate“ și dă expresie „principiului conform căruia toți participanții la circuitul civil (care, în mod potențial, sunt persoane păgubite și persoane care răspund civil) sunt obligați să acționeze astfel încât, împreună, să evite producerea pagubei“. De asemenea, se consideră că, chiar dacă s-ar face aplicarea art. 1.001 din Codul civil, deținătorul bunului prejudiciat, care nu a luat măsurile necesare pentru asigurarea bunurilor sale, nu poate pretinde să fie despăgubit, întrucât paguba este consecința faptei „victimei însăși“, adică a pasivității sale. În ce privește art. 135 alin. (1) din Constituție, se arată că statul ocrotește proprietatea, dar „numai cu luarea în considerare a circumstanțierilor operate în art. 41 alin. (1) și alin. (6) din legea fundamentală“.

În temeiul art. 53 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, s-a solicitat opinia domnului prof. univ. dr. Liviu Pop, decanul Facultății de Drept a Universității „Babeș-Bolyai“ din Cluj-Napoca.

În opinia sa, domnul prof. univ. dr. Liviu Pop apreciază că obiecția de neconstituționalitate formulată de grupul de senatori este neîntemeiată deoarece, în esență, prevederea ce face obiectul sesizării nu încalcă dispozițiile art. 41 din Constituție, instituind o măsură generală, ce nu are caracter discriminatoriu, întemeiată pe obligația deținătorului de terenuri pentru paza materială a bunurilor distruse sau avariate de vânat, care, în funcție de scopul ocrotirii vânatului ca bogăție de interes național, constituie o obligație *propter rem*. Temeiul răspunderii îl reprezintă o prezumție de culpă, pe care cel păgubit o poate răsturna numai dovedind că și-a îndeplinit obligația de pază. De aceea, consideră că, deși constituțională, reglementarea este criticabilă, fiind „contrară orientării actuale a jurisprudenței și doctrinei de specialitate, care tind să interpreteze reglementările care alcătuiesc sistemul răspunderii civile delictuale în interesul victimei, ca instituind prezumții de culpă în sarcina persoanei răspunzătoare sau încearcă să fundamenteze răspunderea pe temeiuri obiective, în afara culpei“.

CURTEA,

având în vedere sesizarea grupului de senatori, punctul de vedere al președintelui Senatului, nota prezentată de Camera Deputaților provenind de la cabinetul președintelui, punctul de vedere al Guvernului, opinia domnului prof. univ. dr. Liviu Pop, raportul judecătorului-raportor și dispozițiile art. 15 alin. (2) partea finală din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul prevederilor art. 144 lit. a) din Constituție și ale art. 17 și următoarele ale Legii nr. 47/1992, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze obiecția de neconstituționalitate supusă jurisdicției sale.

În legătură cu primul motiv de neconstituționalitate invocat, referitor la încălcarea prevederilor art. 41 din Constituție, este de reținut că, potrivit alin. (1) al acestui articol, conținutul și limitele dreptului de proprietate se stabilesc prin lege, ceea ce corespunde prevederilor art. 480 din Codul civil, iar, potrivit alin. (6) al aceluiași articol 41, dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.

Potrivit art. 2 alin. (2) din lege, vânatul este bun public de interes național, astfel încât nu constituie proprietatea deținătorilor de terenuri pe care el se află și nici a gestionarilor fondurilor de vânătoare sau a statului, prin autoritatea publică centrală ce răspunde de silvicultură.

Pentru prevenirea pagubelor cauzate de vânat, potrivit alin. (1) al art. 15 din lege, coroborat cu prevederile art. 8 lit. i), autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, împreună cu ministerul de resort, este autorizată să stabilească norme privind protecția culturilor agricole, silvice și a animalelor domestice. Ținând seama de principiul proporționalității, prevăzut de art. 49 din Constituție, aceste norme sunt constituționale numai în măsura în care obligațiile pe care le instituie sunt rezonabile. Respectarea normelor de protecție astfel stabilite revine deținătorilor de terenuri atât în virtutea dreptului lor asupra terenurilor pe care le dețin și a pazei materiale pe care o implică acest drept, cât și în considerarea sarcinilor ce le revin, în scopul protecției vânatului, potrivit art. 16 din lege. De aceea, neluarea acestor măsuri de către deținătorii terenurilor nu poate avea decât semnificația încălcării unei obligații legale, instituite, în condițiile de mai sus, în temeiul art. 8 lit. i) și art. 15 alin. (1) al legii, așa încât paguba produsă este consecința neîndeplinirii din culpă a obligației respective.

Deci, cu referire la proprietarul terenului, acesta suportă paguba numai dacă nu a luat, pentru terenul pe care îl deține, măsurile de pază a proprietății sale împotriva daunelor ce ar putea fi provocate de vânat, întrucât, fiind consecința culpei sale, despăgubirea nu poate fi pusă în sarcina altuia, ceea ce nu contravine prevederilor art. 41 din Constituție. Desigur că stabilirea culpei implică și aprecierea asupra posibilităților efective ale proprietarului de a realiza măsurile de pază, deoarece, altminteri, paguba produsă nu-i poate fi imputată.

În legătură cu cel de-al doilea motiv de neconstituționalitate, dedus din prevederile art. 135 alin. (1) din Constituție, susținerea că ocrotirea proprietății de către stat implică despăgubirea proprietarului pentru paguba cauzată este întemeiată numai dacă, pentru dauna produsă, urmează să răspundă o altă persoană decât proprietarul. În caz contrar, paguba urmează a fi suportată de proprietar, potrivit principiului *res perit domino*. De aceea, neluarea de către proprietar a măsurilor de pază împotriva daunelor ce

ar putea fi provocate de vânat nu poate avea altă semnificație decât aceea a asumării de către acesta a riscului producerii pagubelor respective. În asemenea condiții, suportarea de către proprietar a pagubei nu este contrară principiului constituțional al ocrotirii de către stat a proprietății, prevăzut de art. 135 alin. (1), ci consecința încălcării unei sarcini ce îi revine în considerarea regimului de protecție a vânatului.

Problema stabilirii culpei proprietarului păgubit, precum și, dacă este cazul, a culpei gestionarului fondului de

vânătoare sau a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, este de competența exclusivă a instanței judecătorești, în caz de litigiu, potrivit alin. (6) al art. 15 din lege. În cadrul unui asemenea litigiu, dovada îndeplinirii obligațiilor ce revin gestionarului fondului de vânătoare sau, după caz, autorității publice centrale care răspunde de silvicultură este în sarcina acestora, potrivit principiului *onus probandi incumbit qui dicit, non qui negat*.

Având în vedere considerentele expuse și dispozițiile art. 41, ale art. 135 alin. (1) și ale art. 144 lit. a) din Constituție, precum și prevederile art. 20 și următoarele din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că prevederile art. 15 alin. (2) partea finală din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului sunt constituționale, sub rezerva interpretărilor date prin prezenta decizie.

Decizia se comunică Președintelui României.

Deliberarea a avut loc la data de 17 septembrie 1996 și la ea au participat: Ioan Muraru, președinte, Costică Bulai, Mihai Constantinescu, Ioan Deleanu, Florin Bucur Vasilescu și Romul Petru Vonica, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

București, 17 septembrie 1996.
Nr. 93.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.